T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 98
KARAR NO : 2015 / 115
KARAR TR : 02.03.2015

ÖZET: Davalı Belediyenin hizmet alanında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılmasında kullanılan elektrik tüketimine ilişkin faturaların ödenmediğinden bahisle, ödenmeyen fatura bedellerinin faizi ile birlikte tahsili istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Gediz Elektrik Dağıtım A.Ş.
Vekilleri : Av. B.A. & Av. H. B.
Davalı : Selçuk Belediye Başkanlığı
Vekili : Ö. D. (Adli Yargıda)

OLAY : Davacı vekili, dava dilekçesinde; davacı şirketin, davalı idarenin hizmet alanında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılması hizmetini yürütmekte olup bu hizmeti, 1 Nisan 2003 tarihine kadar 09 Kasım 1995 tarih ve 22458 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Elektrik Tarifeleri Yönetmeliği ve bu tarihten sonra ise EPDK Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği hükümlerine göre yaptığını; Yönetmeliğin 5/G-b maddesi "İl, ilçe, belde ve köylerdeki, cadde, sokak ile kamuya ait ücretsiz girilen park ve bahçe gibi halka açık yerlerin aydınlatılmasıdır. Bu aydınlatmalarla ilgili elektrik enerjisine Ücretsiz ve Tarife Altı Yönetmeliği hükümleri uygulanır. Genel aydınlatma projesi dışında yapılmış olan özel ve dekoratif amaçlı aydınlatmalar bu kapsama girmez." hükmü gereğince davalı ve aynı statüdeki diğer abonelere reel ölçüm yapılmaksızın, satın alınan enerjinin %3'ü karşılığı alınarak ve her yıl düzenlenen bilançolara yansıtıldığını; uygulama bu şekliyle devam ederken 08.01.2002 tarihinde yürürlüğe giren 4736 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri ve Mal ve Hizmet Tarifeleri ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun'un 1.maddesi ile, "kamu kurum ve kuruluşlarınca üretilen mal ve hizmet bedellerine işletmecilik gereği yapılması gereken ticari indirimler hariç herhangi bir kişi veya kuruma ücretsiz veya indirimli tarife uygulanmaz." şeklindeki düzenlemeden sonra ise Elektrik Piyasası Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 13. maddesi uyarınca alınan 112 sayı ve 21.03.2003 tarihli Enerji Piyasası Düzenleme Kurul kararıyla "Genel Aydınlatma" tarife grupları içine alınarak ücretlendirmeye tabi tutularak davalıya ücretsiz ve tarife altı hükümlerin uygulanmasına son verildiğini; daha sonra ise 23.05.2003 tarih 24763 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Bakanlar Kurulunca alınan, Elektrik Abonesi Bazı Kişi ve Kuruluşların 08.01.2002 tarihli 4736 sayılı Kanunun l. maddesinin 1.fıkrası hükmünden Muaf Tutulması ve Uygulama Esaslarının Düzenlenmesine İlişkin Ekli Kararı Yürürlüğe Konulması Hakkında Kararın yayınlandığını; söz konusu kararın "İndirimli tarifeden yararlanacak kişi ve kuruluşlar" başlıklı 2. maddesinin f bendinde "ibadethaneler ve genel aydınlatma yerleri (il, ilçe, belde ve köylerdeki cadde ve sokak ile kamuya ait ücretsiz girilen park ve bahçe gibi halka açık yerler)" indirimli tarifeden faydalanacak birimler olarak karar altına alındığını; aynı kararın 3. maddesinin f bendinde ise "2002 yılı içerisinde bu kararın 2. maddesinin f bendinde belirtilen abone gruplarına ilişkin ölçü sistemlerinin tesis edilmesini takiben, genel aydınlatma yerlerinin elektrik enerjisi yıllık ejderleri belediye sınırları içerisinde ilgili belediye, belediye sınırları dışında ilgili il özel idare bütçesinden ibadethanelerin elektrik enerjisi ise Diyanet İşleri Başkanlığının takip eden yıl bütçesine konacak ödenekten karşılanır." hükmünün yer aldığını; bunun üzerine davacı şirketin davalının sorumluluk sahasında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılmasını gerçekleştirdiği tesislere ölçü sistemi kurarak ve bu ölçü sisteminden geçen enerjiyi davalıya yukarıda bahsedilen mevzuat hükümleri gereği fatura ettiğini; fakat davalı idarenin fatura edilip tebliği yapılan muhtelif aboneliklere ait 74 adet fatura karşılığı olan 31.05.2005 tarihi itibariyle gecikme cezası ve KDV dahil toplam 43.372,22 YTL. ye tekabül eden (asıl alacağı 41,922,01 YTL olan) bedele ilişkin faturaları ödemekten kaçınarak davacı şirkete iade ettiğini; davalının iade gerekçesinde abone sözleşmesinin olmaması ve yapılan genel aydınlatma işleminin Belediyeye değil kamuya yönelik olduğunun ileri sürüldüğünü; oysa davacı şirketin yaptığı işlemin Bakanlar Kurulu Kararına ve diğer mevzuata dayandığı gibi davacının davalıyı sözleşme yapmaya davet etmesine rağmen davalı tarafın buna bir türlü yanaşmadığı ve kanundan kaynaklanan kuruluş alacağını ödemek istemediği belirtilerek; 43.372,22 YTL alacağın 31.05.2005 tarihinden itibaren işleyecek

Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı %35 oranındaki reeskont faizi ve faizin KDV'si ile birlikte davalıdan tahsili istemiyle adli yargıda dava açmıştır.

SELÇUK ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 19.04.2006 gün ve E:2005/161 K:2006/102 sayılı kararında; "…belediye ve mücavir alan sınırları içindeki cadde, sokak ve kamuya ait ücretsiz girilen halka açık yerlerin aydınlatılması hizmetinin 08.01.2002 tarihli 4736 Sayılı Yasanın yürürlüğe girdiği tarihe kadar davacı idare tarafından ölçüm yapılmaksızın karşılandığı, 4736 Sayılı Yasanın 1.maddesi uyarınca bu uygulamaya son verildiği, bu yasa uyarınca tanınan yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulunun 12.04.2002 tarihli 4100 Sayılı kararı ile il, ilçe, belde ve köylerdeki genel aydınlatma yerlerinin indirimli tarifeden yararlanacak birimler kapsamına alındığı, davacı idare tarafından 2005/2-3 dönemlerine ilişkin tahakkuk ettirilen faturaların davalı idareye tebliğine rağmen davalı idarenin aralarında abonelik sözleşmesi olmaması ve yapılan hizmetin kamu hizmeti niteliğini taşıması nedeniyle fatura bedellerini ödemediği, davacı idarenin Selçuk Belediyesi ve mücavir alan sınırları içinde kurduğu ölçüm sisteminin teknik gerekliliğe sahip olduğu, bu ölçüm sisteminden başka amaçlı tüketicilerin yararlanmadığı, faturaların düzenlenmesinde Bakanlar Kurulu'nun 12.04.2002 tarihli 4100 sayılı kararının 3/f-2 maddesi hükmü uyarınca açma ve kullanma suyu tarifesinin esas alındığı, davalının 2005/2-3 dönemlerine ilişkin olarak tahakkuk ettirilen 74 adet elektrik tüketim faturası karşılığı olarak ödemek zorunda olduğu asıl borç miktarının 41.922,01 YTL'ye tekabül ettiği, dava tarihi itibari ile gecikme cezası ve KDV dahil toplam miktarın 43.372,22 YTL'ye ulaştığı, davacı idarenin uyguladığı gecikme cezası oranının TC.Merkez Bankası'nın uyguladığı avans faiz oranından daha düşük olması nedeniyle taleple bağlı kalınması gerektiği, Katma Değer Vergisi Yasasının 24.maddesi uyarınca gecikme cezasına KDV uygulanması gerektiği, davacı tarafından davalı aleyhine açılan davanın subut bulduğu anlaşılmakla…" şeklindeki gerekçe ile, "davanın kabulüne, 43.372,22YTL alacağın 31.05.2005 tarihinden itibaren T C Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı reeskont faizi ve faizin KDV si ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine…"karar vermiş ve bu karar davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

YARGITAY 4. HUKUK DAİRESİ: 13.11.2007 gün ve E:2006/14680 K:2007/14088 sayılı kararında; "… Davaya konu elektrik borcu sokak aydınlatmaları nedeniyle harcanan elektrik bedelinden kaynaklanmaktadır. Bu konudaki düzenleme 4736 sayılı Kanuna dayanılarak çıkarılan 4100 sayılı Bakanlar Kurulu kararıdır. Davalı tarafin sorumluluğunun kaynağının Bakanlar Kurulu kararı olduğunun anlaşılması karşısında taraflar arasındaki uyuşmazlığın çözüm yeri idari yargı yeri olmalıdır. Görev sorunu, açıkça veya hiç ileri sürülmese de kendiliğinden dikkate alınır. Mahkemece, davalı Selçuk Belediye Başkanlığına yöneltilen dava dilekçesinin görev yönünden reddine karar verilmek gerekirken…" gerekçesiyle davanın kabulüne ilişkin hükmün bozulmasına karar vermiş ve davacı vekilinin karar düzeltme talebi de aynı dairece 28.04.2008 gün ve E:2008/3817 K:2008/5917 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

SELÇUK ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 25.06.2008 gün ve E:2008/147 K:2008/174 sayılı kararı ile bozma ilamına uyarak ve bozma ilamındaki gerekçelerle görevsizlik kararı vermiş ve bu kararın, Yargıtay 4. Hukuk Dairesi'nin 02.11.2009 gün ve E:2009/11160 K:2009/12213 sayılı kararı ile onanması ve karar düzeltme yoluna gidilmemesi üzerine görevsizlik kararı kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle idari yargıda dava açmıştır.

İZMİR 2. İDARE MAHKEMESİ: 16.12.2009 gün ve E:2009/1780 K:2009/1878 sayılı kararında; "…2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunun 2. maddesinin (1) numaralı fikrasının 4577 Sayılı Kanunla yeniden düzenlenen (a) bendinde, idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için açılan iptal davaları,idari dava türleri oranında sayılmış olup;aynı Yasanın 14.maddesinin 3/d bendinde,dava dilekçelerinin ortada idari davaya konu olacak kesin ve yürütmesi gereken bir işlem olup olmadığı yönünden inceleneceği kurala bağlanmıştır.

Bu hükümlerinden de anlaşılacağı üzere, ilgililerin idari dava açabilmeleri için öncelikle ortada idari davaya konu olabilecek idari makamlarca tesis olunmuş bir işlem olması ve böyle bir işlemin kesin ve yürütülür nitelikte bulunması gerekir.

İdari yargı yerinde, ancak idare tarafından tesis olunan idari işlemin iptali istemiyle açılan bir davanın incelenmesi olanağı bulunmaktadır. Yoksa, idare tarafından, işlem tesisi niteliğinde bir yargı kararı verilmesi istemiyle açılacak bir dava, idari dava türleri arasında bulunmamaktadır.

Dava konusu olayda ise, davacı şirket tarafından, cadde ve sokak aydınlatılması hizmeti karşılığında tahakkuk eden 43.372,22 TL tutarındaki alacağın KDV si ile birlikte davalı idareden tahsili istenilmekte ise de, tahsili istenilen bu tutarın davalı idare tarafından ödenmeyeceğine ilişkin tesis edilmiş bir idari işlem bulunmadığı gibi ödenmesi yönündeki bir başvurunun reddine ilişkin işlem de olmadığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda, davacı idarenin, davalı adına cadde ve sokak aydınlatılması hizmeti karşılığında tahakkuk eden alacağın tahsili amacıyla işlem tesis etmesi ve gerekirse davalı tarafından bu işlemin iptali istemiyle dava açması olanaklı iken, davacı idare tarafından, bu alacağın tahsili istemiyle açılan davanın incelenmesi olanağı bulunmamaktadır…" gerekçesiyle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-b maddesi uyarınca davanın incelenmeksizin reddine

karar vermiş ve bu karar davacı tarafından temyiz edilmiştir.

DANIŞTAY ONUNCU DAİRESİ: 10.02.2014 gün ve E:2010/5201 K:2014/597 sayılı kararında; "… Olayda, davacı idare tarafından, genel aydınlatma yerleri elektrik tüketim bedellerine ilişkin faturaların, genel aydınlatma yerleri abonesi olarak davalı idarece ödenmemesi nedeniyle, anılan döneme ilişkin faturaların toplam tutarı olan davacı kurum alacağının tazmini istemiyle açılan dava; yukarıda yer verilen 2576 sayılı kanunun 5. maddesi hükümleri uyarınca idare mahkemelerinin görevlerine giren iptal ve tam yargı davaları ile maddede sayılan diğer dava türleri arasında olmadığından, genel hükümler uyarınca adli yargı yerlerinde görülmesi gerekmektedir.

Bu itibarla, idare Mahkemesince, uyuşmazlığın çözümünde adli yargı yerlerinin görevli olması nedeniyle davanın görev yönünden reddine karar verilmesi gerekirken, davanın incelemeksizin reddi yolunda verilen temyize konu mahkeme kararında hukuki isabet bulunmamaktadır.

Ayrıca, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesinin 1.fikrasında; adli, idari askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı merciinin, davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvuracağı ve elindeki işin incelenmesini, Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteleyeceği, aynı maddenin 2.fikrasında ise; dava dosyası ile birlikte uyuşmazlık mahkemesine gönderileceği hükmü yer almaktadır.

Bu itibarla, Selçuk Asliye Hukuk Mahkemesi'nin idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle verdiği E:2008/ 147, K:2008/ 174 sayılı görevsizlik kararı üzerine İzmir 2.İdare Mahkemesinde açılan bu davada da, Mahkemece, Dairemizin bozma kararına uyulması halinde görevli mahkemenin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi gerektiği tabiidir…" denilmek suretiyle temyiz isteminin kabulü ile İzmir 2. İdare Mahkemesi'nin kararının bozulmasına karar vermiştir.

İZMİR 2. İDARE MAHKEMESİ: 18.09.2014 gün ve E:2014/1277 K:2014/1057 sayılı kararında; "… Olayda, davacı idare tarafından, genel aydınlatma yerleri elektrik tüketim bedellerine ilişkin faturaların, genel aydınlatma yerleri abonesi olarak davalı idarece ödenmemesi nedeniyle, anılan döneme ilişkin faturaların toplam tutarı olan davacı kurum alacağının tazmini istemiyle açılan dava; yukarıda yer verilen 2576 sayılı kanunun 5. maddesi hükümleri uyarınca idare mahkemelerinin görevlerine giren iptal ve tam yargı davaları ile maddede sayılan diğer dava türleri arasında olmadığından, genel hükümler uyarınca adli yargı yerlerinde görülmesi gerekmektedir.

Ayrıca, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi'nin Kuruluş ve işleyişi Hakkında Kanun'un 15. Maddesinde "Olumsuz görev uyuşmazlıklarında dava dosyaları, son görevsizlik kararını veren yargı merciince, bu kararın kesinleşmesinden sonra, ceza davalarında doğrudan doğruya diğer davalarda ise taraflardan birinin istemi üzerine, ilk görevsizlik kararını veren yargı merciine ait dava dosyası da temin edilerek Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir ve görevli yargı merciinin belirlenmesi istenir." hükmüne yer verildiğinden ve Selçuk Asliye Hukuk Mahkemesi'nin idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle verdiği E:2008/147; K:2008/174 sayılı görevsizlik kararından sonra Mahkememizin iş bu kararıyla da görevsizlik kararı verildiğinden, tarafların Mahkememiz kararının kesinleşmesinden sonra görevli yargı merciinin belirlenmesi istemiyle dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini isteyebileceklerinde duraksamaya yer bulunmamaktadır…" şeklindeki gerekçe ile davanın görev yönünden reddine karar vermiş ve verilen karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Dava dosyası davacı vekilinin talebi üzerine Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 02.03.2015 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 14. maddesine göre; olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmekte olup, bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, hukuk uyuşmazlıklarında ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilmektedir. Aynı Yasanın 27. maddesinde ise, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmektedir

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece adli yargı

dosyası da temin edilmek suretiyle Mahkememize gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasın incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN'un adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı Selçuk Belediyesi'nin hizmet alanında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılmasında kullanılan elektrik tüketimine ilişkin faturaların ödenmediğinden bahisle, ödenmeyen fatura bedellerinin faizi ile birlikte tahsili istemiyle açılmıştır.

2577 sayılı "İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlıklı 2.maddesinde

"1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Ana.Mah.nin 21/9/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000 - 4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.

2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldıracak biçimde yargı kararı veremezler.

3. Cumhurbaşkanının doğrudan doğruya yaptığı işlemler idari yargı denetimi dışındadır" denilmiştir.

İdari dava türlerinden biri olan tam yargı davası, idari nitelikteki işlem ve eylemlerden kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan ve idarenin Kamu Hukuku kurallarına ilişkin sorumluğunu gündeme getirerek, doğan zararın tazminine veya hakkın geri verilmesine mahkûm edilmesi isteklerini konu edinen davalardır.

Dosyaların incelenmesinden; belediye ve mücavir alan sınırları içindeki cadde, sokak ve kamuya ait ücretsiz girilen halka açık yerlerin aydınlatılması hizmetinin, 08.01.2002 tarih, 4736 Sayılı "Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihe kadar davacı tarafından ölçüm yapılmaksızın karşılandığı, 4736 Sayılı Yasanın 1.maddesi uyarınca bu uygulamaya son verildiği, anılan Yasa ve 233 sayılı KHK'nin 35.maddesine dayanılarak çıkarılan Bakanlar Kurulu'nun 12.04.2002 tarihli 4100 Sayılı Kararının 2.maddesinin (f) bendi ile il, ilçe, belde ve köylerdeki genel aydınlatma yerlerinin indirimli tarifeden yararlanacak birimler kapsamına alındığı, aynı Kararın 3. maddesinin (f) bendinde, 2002 yılı içerisinde bu kararın 2. maddesinin f bendinde belirtilen abone gruplarına ilişkin ölçü sistemlerinin tesis edilmesini takiben, genel aydınlatma yerlerinin elektrik enerjisi yıllık giderlerinin belediye sınırları içerisinde ilgili belediye bütçesinden karşılanacağının belirtildiği; (Bakanlar Kurulu Kararının, belediyelere ilişkin kısmının iptali istemiyle açılan davanın Danıştay10.Dairesinin -8.Daire ile yapılan müşterek Kurulunun- 5.7.2005 gün ve E:2002/4286, K:2005/3965 sayılı kararıyla reddedildiği, kararın İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından onandığı, karar düzeltme isteminin reddedildiği ve kesinleştiği), bunun üzerine davacının, 2006/3, 4, 6 dönemlere ilişkin sokak aydınlatmaları nedeniyle harcanan elektrik bedeli olarak düzenlediği 74 adet faturayı davalıya gönderdiği, davalının bu faturaları ödemeyip iade etmesi üzerine, davacı şirket tarafından faturalar konusu bedelin davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle bu davanın açıldığı; buna karşılık davalı idare tarafından, su ve elektrik hizmetlerinin satışının kamu hizmeti niteliği taşımasına rağmen, özel hukuk kurallarına göre yürütülen taraflar arasında imzalanan abonelik sözleşmesine dayandığı, ödenmeyen elektrik bedelinin tahsili konusunda hizmeti veren kuruluşa 6183 Sayılı Yasada olduğu gibi kamusal yetki ve ayrıcalık tanınmadığı, tahsilat işleminin özel hukuk hükümlerine tabi olduğu, davacıdan genel sokak aydınlatması ve sokak aydınlatma direklerine enerji verilmesi yönünde taleplerinin olmadığı, taraflar arasında abonelik sözleşmesi bulunmadığı, davacının sokak aydınlatması hizmetini kendilerinin bilgisi ve izni dışında kamu hizmeti olarak kendi isteği doğrultusunda verdiği ifade edilerek davanın reddinin gerektiği savunulmuştur.

Davacı Gediz Elektrik Dağıtım A.Ş. ile Davalı Selçuk Belediyesi arasında genel aydınlatmaya ilişkin abonman sözleşmesinin bulunmadığı, bedelin tahsili yolunda tesis edilen işlemin abonman sözleşmesine göre değil, 4736 sayılı

Yasaya dayanılarak Bakanlar Kurulunca çıkarılan 2002/4100 sayılı karar dayanak alınarak tesis edildiği anlaşılmış ise de açılan davanın işlemin iptali değil alacak davası niteliğinde olduğu açıktır.

Öte yandan 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Yasanın 1. maddesinde, bu Yasa kapsamında tahsil edilecek alacaklar sayılmak suretiyle belirlendiğinden, bu koşulları taşımayan alacakların takip ve tahsilinde, bu Yasa hükümlerinin uygulanması olanaklı değildir.

Bu durumda, dava konusu edilen alacağın idari bir dava niteliğinde olmadığı, özel hukuk hükümlerine göre çözümlenmesi gereken bir alacak davası niteliğinde olduğundan davanın, özel hukuk hükümleri çerçevesinde görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Selçuk Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 25.06.2008 gün ve E:2008/147 K:2008/174 sayılı verdiği görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

-

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Selçuk Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 25.06.2008 gün ve E:2008/147 K:2008/174 sayılı GÖREVSİZLİK KARARIN KALDIRILMASINA, 02.03.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT